

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 35Ca/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120350731
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Bowker
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2021:6120350731.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Bowker v spore žalobcu: SLOVGRAM, nezávislá spoločnosť výkonných umelcov a výrobcov zvukových a zvukovoobrazových záznamov, Bratislava, so sídlom: Jakubovo námestie 2564/14, 81348 Bratislava, IČO: 17 310 598, v zastúpení: LEGAL CARTEL s.r.o., so sídlom: Na Hrebienu 5433/40, 81102 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36 677 175, proti žalovanej: E. T. - V. IČO: 48 265 926, v zastúpení: JUDr. Adriánou Kmecovou, advokátkou, so sídlom: Moldavská cesta 6, 040 11 Košice, o zaplatenie sumy 51,60 Eur s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 31.7.2020 a následne postúpenou dňa 7.10.2020 na tunajší súd domáhal zaplatenia sumy 51,60 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 51,60 Eur od 1.5.2020 do zaplatenia a k náhrade trov konania.

2. Žalobca v žalobe tvrdil nasledovné skutočnosti: Žalobca je občianskym združením fyzických a právnických osôb, reg. č. MV SR: VVS1-900/90-3742, ktoré pôsobí na území Slovenskej republiky a vykonáva ochranu práv zastupovaných subjektov v rozsahu a na základe oprávnenia udeleného Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky na výkon kolektívnej správy práv súvisiacich s autorským právom v zmysle ustanovení zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (ďalej len „zákon č. 618/2003“) a zákona č. 185/2015 Z.z. Autorský zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 185/2015“). Pôsobnosť vo vzťahu k zahraničiu vykonáva na základe bilaterálnych zmlúv o spolupráci so zahraničnými partnerskými spoločnosťami v rozsahu medzinárodných dohôd a konvencií, ktorými je Slovenská republika viazaná. Žalobca zastupuje práva výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov v rozsahu uvedenom v zmluvách o zastupovaní, najmä vyberá, spravuje a rozdeľuje odmeny pre výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov, ktoré im prináležia podľa autorskoprávných predpisov. Predmetom ochrany je umelecký výkon, zvukový záznam a audiovizuálny záznam. Žalovaná je podnikateľský subjekt, ktorý prevádzkuje reštauráciu s názvom: Občerstvenie u Andyho na adrese: Vrátna 25, 040 01 Košice (ďalej len „prevádzka“). Z kontrolnej činnosti žalobcu bolo zistené a žalobca má za preukázané, že v priestoroch svojej prevádzky žalovaná disponovala technickým zariadením, prostredníctvom ktorého dochádzalo k vykonávaniu verejného prenosu zaznamenaných výkonov a zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov, žalovaná si však nespĺnila svoju povinnosť uhradiť výkonným umelcom a výrobcom zvukových a audiovizuálnych záznamov primeranú odmenu, a to primeranú odmenu vo výške 51,60 Eur určenú nasledovne: • druh prevádzky: reštaurácia, s ročným paušálom spolu vo výške 51,60 Eur za obdobie

od 01.01.2019 - 31.12.2019, podľa bodu A. „obchodné prevádzky a prevádzky služieb“ Sadzobníka účinného od 01.01.2019. Písomnosťou zo dňa 21.4.2020 označenou ako „Vysporiadanie nárokov výkonných umelcov a výrobcov zvukových a audiovizuálnych záznamov; Výzva na úhradu primeranej odmeny“ („Výzva“) žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval žalovanú na zaplatenie primeranej odmeny vrátane príslušenstva v lehote do 30.4.2020. Žalovaná však žalobcovi dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradila.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 18.8.2020 vo veci platobný rozkaz, voči ktorému žalovaná podala v zákonnej lehote odpor, kde uviedla, že zo žiadneho dôkazu predloženého žalobcom nevyplýva, že by sa v priestoroch prevádzky žalovanej nachádzalo technické zariadenie, prostredníctvom ktorého by dochádzalo k vykonávaniu verejného prenosu zaznamenaných výkonov, zvukových a audiovizuálnych záznamov, na základe ktorých by bola povinná žalovaná vysporiadať oprávnené nároky umelcov, výrobcov zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov alebo ich rozmnoženín, nakoľko takéto zariadenie sa tam reálne nachádza. So žalobcom žalovaná nie je ani v minulosti nikdy nebola v žiadnom zmluvnom vzťahu. Žalobca nepreukázal, že by u žalovanej vykonal kontrolu, na základe ktorej by bol jeho nárok, ktorý si uplatňuje návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, za odôvodnený čo i len čiastočne. Žalovaná v práci počúva hudbu cez voľne prístupnú streamovaciu službu Jamendo.com, ktorá je jednou z mnohých webových stránok, kde je možné si bezplatne stiahnuť a vypočuť hudbu rôznych žánrov. Platenou alternatívou k tejto webovej stránke je asi najznámejšia streamovacia služba s názvom Spotify. Žalovaná si dovoľuje poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26. 07. 2017, sp. zn.: 4Cob/22/2017.

4. Žalobca v replike k odporu zo dňa 5.10.2020 uviedol, že za účelom preukázania tvrdenia Žalobcu o prítomnosti technického zariadenia slúžiaceho na verejný prenos zaznamenaných výkonov, zvukových a audiovizuálnych záznamov výkonných umelcov a výrobcov zvukových a zvukovo-obrazových záznamov v Reštaurácii Žalovanej v období roku 2019 navrhuje doplniť dokazovanie v tom smere, aby kauzálny príslušný súd na prejednanie veci podľa príslušných ustanovení CSP, v zmysle ustanovenia § 189 CSP vyžiadal od spoločnosti Slovenský ochranný zväz autorský pre práva k hudobným dielam („SOZA“), hromadnú licenčnú zmluvu uzavretú medzi SOZA a Žalovanou na obdobie roka 2019, ako aj faktúry vystavené spoločnosťou SOZA za obdobie roka 2019 eventuálne žiada, aby hromadnú licenčnú zmluvu uzatvorenú medzi spoločnosťou SOZA a Žalovanou na obdobie roka 2019 a faktúry, vystavené spoločnosťou SOZA, za rozhodné obdobie predložila priamo Žalovaná. V zmysle súdnej praxe slovenských okresných súdov a Súdneho dvora Európskej únie sa za verejný rozširovanie diel považuje aj samotná prítomnosť televíznych a rádiových prijímačov prijímajúcich televízny, či rádiový signál v prevádzkach. Nárok na zaplatenie primeranej odmeny výkonným umelcom a výrobcom zvukových a zvukovo-obrazových záznamov, ktorých zastupuje Žalobca, uplatňuje Žalobca priamo z platných právnych predpisov, v zmysle ktorých ustanovení je Žalovaná povinná túto odmenu uhradiť, nakoľko ide o jej zákonnú povinnosť, ergo na vznik tohto právneho vzťahu sa nevyžaduje uzatvorenie písomnej zmluvy s každým prevádzkovateľom. Žalovaná ako používateľ vopred neoznámila úmysel používať predmety ochrany podľa Autorského zákona spravované Žalobcom, čo znamená, že predmety ochrany použila priamo bez toho, aby mohlo dôjsť k dohadovaniu podmienok dohody o primeranej odmene. Skutočnosť, že Žalovaná nikdy so Žalobcom neuzatvoril žiadnu zmluvu je teda v zmysle príslušných ustanovení Autorského zákona úplne bezpredmetná. Autorský zákon v žiadnom svojom ustanovení neupravuje priebeh kontrolnej činnosti ani postup kontrolórov organizácií kolektívnej správy práv. Autorský zákon teda neurčuje, aby boli prevádzkovatelia zariadení upovedomení o vykonávanej kontrole, rovnako neurčuje, aby boli vystavované formálne protokoly, resp. záznamy o vykonanej kontrole, ktoré by museli, resp. mali byť predkladané prevádzkovateľom príslušných zariadení na vyjadrenie či odsúhlasenie. Predmetné kontroly sú vykonávané externými zamestnancami Žalobcu, ktorí kontrolu jednotlivým prevádzkovateľom neoznamujú a zameriavajú sa len na zistenie, či v prevádzke dochádza k verejnému prenosu a akým technickým zariadením, pričom o priebehu a výsledku tejto kontroly sú vyhotovované len interné, neformálne záznamy. Navyše Žalobca dôrazne upozorňuje na skutočnosť, že nárok na zaplatenie primeranej odmeny výkonným umelcom a výrobcom zvukových a zvukovo-obrazových záznamov je zákonného charakteru a teda nie je podmienený vykonaním kontroly či spísaním a predložením záznamu o jej vykonaní.

5. Žalovaná v duplike zo dňa 5.10.2020 uviedla, že nie každý prípad, keď sa dielo prehráva na verejne prístupnom mieste naplňuje znaky pojmu verejný prenos diela. Na účely posúdenia, či používateľ uskutočňuje verejný prenos, treba totiž posúdiť situáciu konkrétneho používateľa, ako aj situáciu

všetkých osôb, ktorým bol sprístupnený predmet ochrany. Na účely takého posúdenia treba zohľadniť viacero dodatočných kritérií, ktoré nie sú samostatné a sú navzájom závislé. Preto ich treba uplatňovať tak jednotlivo, ako vo vzájomnej súvislosti, keďže je zjavné, že v rôznych konkrétnych situáciách môžu mať veľmi premenlivú intenzitu. Čo sa týka toho, aby bol prenos označený za verejný, tak tento pojem sa týka neurčitého počtu potenciálnych adresátov a okrem toho zahŕňa celkom významný počet osôb a v tejto súvislosti je nie len relevantné, koľko osôb má paralelne prístup k tomuto dielu. Konkrétne Súdny dvor už rozhodol, že sprostredkovanie prístupu k dielu prevádzkovateľom hotelového zariadenia prostredníctvom rozhlasového vysielania pre jeho klientov sa musí považovať za poskytnutie dodatočnej služby s cieľom dosiahnuť určitý zisk, keďže ponuka tejto služby ovplyvňuje úroveň jeho zariadenia a tým aj cenu izieb. Verejnosť, ktorej je určený prenos, jednak predstavuje cieľovú skupinu používateľa a jednak je určitým spôsobom prijímateľom prenosu a nie je „zachytená“ náhodou. Obdobne viď napr. nálezy Ústavného súdu Českej republiky II.ÚS 3076/13 či IV.ÚS 2445/14.2 a napr. Rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 29.1.2020 sp. zn. 6Co/95/2019. Žalovaná prevádzkuje pohostinské zariadenie, ktoré má svoju stálu klientelu prevažne mužského pohlavia a táto klientela nevyhľadáva prevádzku žalovanej z dôvodu posedenia pri reprodukovanej hudbe, ako je tomu bežne v klasických kaviarňach a reštauráciách, ale skôr z dôvodu družného posedenia a rozhovoru v spoločnosti priateľov a známych. V danej veci na žalobcov, ktorý sa domáha primeranej odmeny, spočíva dôkazné bremeno a má preukázať, že v prípade prevádzky žalovanej bol vykonávaný verejný prenos, teda bol povinný preukázať okolnosti preukazujúce a odôvodňujúce záver, že by tam malo byť akékoľvek technické zariadenie, že toto zariadenie bolo spustené a nachádzalo sa v prevádzke žalovanej aj v čase, keď sa tam nachádzali iné osoby - verejnosť, teda že v čase prítomnosti iných osôb dochádzalo k prenosu zaznamenaných výkonov a zvukových záznamov či audiovizuálnych záznamov. Inak povedané má žalobca povinnosť preukázať, že prenos prijímali aj iné osoby. Zo zisteného skutkového stavu však tento záver nemožno vyvodiť. Návrh žalobcu na to, aby bola do konania predložená zmluva od spoločnosti SOZA navrhuje žalovaná zamietnuť, nakoľko so SOZOU nie je v žiadnom zmluvnom vzťahu a táto skutočnosť nemá žiadnu súvislosť s predmetom konania v označenej právnej veci, predovšetkým so skutočnosťou, či žalobca vykonal kontrolu v priestoroch žalovanej s výsledkom odôvodňujúcim jeho nárok, ktorý si uplatňuje v tomto súdnom konaní.

6. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení označil a predložil nasledovné dôkazy: Plnomocenstvo, Výzva.

7. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení neoznačil a nepredložil žiadne dôkazy, len uvádzal tvrdenia na vyvrátenie skutočností uvedených žalobcom v žalobe s poukazom na označenú judikatúru.

8. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Žalobca v zastúpení advokátom zaslal žalovanej list označený ako Vysporiadanie nárokov výkonných umelcov a výrobcov zvukových a audiovizuálnych záznamov, Výzva na úhradu primeranej odmeny, ktorým žalovanú vyzval na zaplatenie sumy 51,60 Eur do 30.4.2020 titulom povinnosti žalovanej v zmysle ustanovení Autorského zákona, t.j. vysporiadanie nárokov výkonných umelcov a výrobcov zvukových a zvukovoobrazových (audiovizuálnych) záznamov.

10. Žalobca si žalobou uplatňuje nárok na úhradu primeranej odmeny podľa Autorského zákona.

11. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 185/2015 Z.z. autorského zákona (ďalej len AZ), (1) Tento zákon upravuje vzťahy, ktoré vznikajú v súvislosti s vytvorením a použitím autorského diela (ďalej len "dielo") alebo umeleckého výkonu, v súvislosti s výrobou a použitím zvukového záznamu, audiovizuálneho záznamu alebo vysielania a v súvislosti s vytvorením alebo zhotovením a použitím počítačového programu alebo databázy tak, aby boli chránené práva a oprávnené záujmy autora, výkonného umelca, výrobcu zvukového záznamu, výrobcu audiovizuálneho záznamu, rozhlasového vysielateľa a televízneho vysielateľa (ďalej len "vysielateľ"), autora počítačového programu, autora databázy a zhotoviteľa databázy. (2) Tento zákon upravuje aj správu práv.

12. Podľa § 3 ods. 1 AZ, predmetom autorského práva je dielo z oblasti literatúry, umenia alebo vedy, ktoré je jedinečným výsledkom tvorivej duševnej činnosti autora vnímateľným zmyslami, bez ohľadu na jeho podobu, obsah, kvalitu, účel, formu jeho vyjadrenia alebo mieru jeho dokončenia.

13. Podľa § 6 ods. 1 a 2 AZ, (1) Dielo je zverejnené v deň, keď bolo prvýkrát oprávnené použité verejným vykonaním, verejným vystavením, vydaním alebo verejným prenosom, alebo inak prvýkrát oprávnené uverejnené. (2) Dielo je vydané v deň, keď sa oprávnené začalo s verejným rozširovaním rozmnoženiny diela.

14. Podľa § 19 ods. 1,2,3 AZ, (1) Autor má právo použiť svoje dielo a právo udeliť súhlas na použitie svojho diela. (2) Dielo je možné použiť iba so súhlasom autora, ak tento zákon neustanovuje inak. (3) Za použitie diela má autor právo na odmenu, ak tento zákon v štvrtej hlave neustanovuje inak; tým nie je dotknuté ustanovenie § 65 ods. 1 druhej vety.

15. Podľa § 19 ods. 14 AZ, použitím diela je najmä

- a) spracovanie diela,
- b) spojenie diela s iným dielom,
- c) zaradenie diela do databázy podľa § 131,
- d) vyhotovenie rozmnoženiny diela,
- e) verejné rozširovanie originálu diela alebo rozmnoženiny diela
 1. prevodom vlastníckeho práva,
 2. vypožičaním,
 3. nájmom,
- f) uvedenie diela na verejnosti
 1. verejným vystavením originálu diela alebo rozmnoženiny diela,
 2. verejným vykonaním diela,
 3. verejným prenosom diela.

16. Podľa § 20 ods. 1 AZ, majetkové práva udelením súhlasu na použitie diela nezanikajú; autor je povinný strpieť použitie diela inou osobou v rozsahu udeleného súhlasu.

17. Podľa § 27 ods. 1 a 2 AZ, (1) Verejný prenos diela je verejné šírenie diela akýmikoľvek technickými prostriedkami po drôte alebo bezdrôtovo tak, že toto dielo môžu vnímať osoby na miestach, kde by ho bez tohto prenosu vnímať nemohli. (2) Vysielanie diela, retransmisia diela a sprístupňovanie diela verejnosti je verejným prenosom diela.

18. Podľa § 58 ods. 1 písm. i) AZ, autor, do ktorého práva sa neoprávnené zasiahlo alebo ktorého právu hrozí neoprávnený zásah, sa môže domáhať najmä vydania bezdôvodného obohatenia.

19. Podľa § 65 ods. 1 AZ, licenčnou zmluvou udeľuje autor nadobúdateľovi súhlas na použitie diela (ďalej len "licencia"). Licenčná zmluva obsahuje najmä spôsob použitia diela podľa § 19 ods. 4, rozsah licencie, čas, na ktorý autor licenciu udeľuje, alebo spôsob jeho určenia a odmenu alebo spôsob jej určenia, ak sa autor s nadobúdateľom nedohodol na bezodplatnom poskytnutí licencie.

20. Podľa § 63 ods. 2 písm. d) AZ, nárokov podľa § 58 ods. 1 písm. b) až i) a ods. 2 sa môže domáhať vo svojom mene a na účet autora aj organizácia kolektívnej správy.

21. Podľa § 77 ods. 1 AZ, organizácia kolektívnej správy môže uzavrieť kolektívnu licenčnú zmluvu s právnickou osobou, ktorá združuje osoby podľa § 165 ods. 1. Kolektívnu licenčnou zmluvou organizácia kolektívnej správy udeľuje súhlas na použitie diela nositeľa práv, ku ktorému vykonáva správu majetkových práv.

22. Podľa § 78 ods. 1 AZ, hromadnou licenčnou zmluvou môže udeliť organizácia kolektívnej správy nadobúdateľovi súhlas na použitie viacerých diel nositeľov práv zastupovaných podľa § 164, ku ktorým vykonáva správu majetkových práv.

23. Podľa § 79 ods. 1 AZ, organizácia kolektívnej správy, ktorá zastupuje najviac nositeľov práv podľa § 164 ods. 1 na území Slovenskej republiky a je takto uvedená v evidencii organizácií kolektívnej správy podľa § 152 ods. 4, môže uzavrieť s nadobúdateľom rozšírenú hromadnú licenčnú zmluvu, ktorou udeľuje súhlas na použitie všetkých diel nositeľov práv

- a) zastupovaných podľa § 164, ku ktorým vykonáva správu majetkových práv a

b) ktorí nie sú touto organizáciou kolektívnej správy zastupovaní podľa § 164 a nevylúčili kolektívnu správu práv k týmto dielam podľa odseku 2.

24. Podľa § 79 ods. 2 AZ, nositeľ práv podľa odseku 1 písm. b) je oprávnený vylúčiť kolektívnu správu svojich majetkových práv ku všetkým alebo k niektorému zo svojich diel prostredníctvom rozšírenej hromadnej licenčnej zmluvy písomným oznámením organizácii kolektívnej správy podľa odseku 1, ktorá o tom bez zbytočného odkladu informuje nadobúdateľa licencie.

25. Podľa § 80 AZ, organizácia kolektívnej správy môže rozšírenou hromadnou licenčnou zmluvou poskytnúť nadobúdateľovi súhlas na

- a) technické predvedenie diela alebo verejný prenos diela v prevádzkarni alebo v inom priestore prostredníctvom technického zariadenia, to nezahŕňa vysielanie, retransmisiu a sprístupňovanie verejnosti,
- b) použitie obchodne nedostupného diela vyhotovením rozmnoženiny, sprístupňovaním verejnosti alebo verejným rozširovaním jeho rozmnoženiny prevodom vlastníckeho práva,
- c) živé predvedenie literárnych diel,
- d) vysielanie diel vrátane vysielania prostredníctvom satelitu,
- e) vyhotovenie rozmnoženiny literárneho diela,
- f) nájom alebo vypožičanie rozmnoženiny diela,
- g) sprístupňovanie diela verejnosti,
- h) retransmisiu diel okrem káblovej retransmisie.

26. Podľa § 144 ods. 1 AZ, právnická osoba oprávnená na základe zákona alebo dohôd s nositeľmi práv spravovať majetkové práva v mene viacerých nositeľov práv a v záujme spoločného prospechu týchto nositeľov práv ako jediný alebo hlavný účel svojej činnosti, je organizáciou kolektívnej správy, ak

- a) jej riadenie a kontrola sa uskutočňuje s účasťou nositeľov práv,
- b) kolektívnu správu práv vykonáva bez účelu dosahovania zisku a
- c) má sídlo na území Slovenskej republiky a bolo jej ministerstvom udelené oprávnenie na výkon kolektívnej správy práv (ďalej len "oprávnenie").

27. Podľa § 144 ods. 2 AZ, právnická osoba so sídlom v inom štáte vykonávajúca kolektívnu správu práv je oprávnená vykonávať kolektívnu správu práv na území Slovenskej republiky, ak

- a) jej riadenie a kontrola sa uskutočňuje s účasťou nositeľov práv alebo
- b) kolektívnu správu práv vykonáva bez účelu dosahovania zisku.

28. Podľa § 144 ods. 3 AZ, organizácia kolektívnej správy zastupuje viacerých nositeľov práv vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť a na účet nositeľov práv.

29. Podľa § 145 ods. 2 AZ, organizácia kolektívnej správy vykonáva správu výkonu majetkových práv najmä v týchto odboroch kolektívnej správy práv:

- a) použitie predmetu ochrany vyhotovením jeho rozmnoženiny,
- b) použitie predmetu ochrany verejným rozširovaním jeho originálu alebo jeho rozmnoženiny prevodom vlastníckeho práva,
- c) použitie predmetu ochrany verejným rozširovaním jeho originálu alebo jeho rozmnoženiny
 1. nájmom,
 2. vypožičaním,
- d) použitie predmetu ochrany jeho uvedením na verejnosti verejným vystavením,
- e) použitie predmetu ochrany jeho uvedením na verejnosti verejným vykonaním vo forme
 1. živého predvedenia predmetu ochrany,
 2. technického predvedenia predmetu ochrany,
- f) použitie predmetu ochrany jeho uvedením na verejnosti
 1. vysielaním,
 2. retransmisiou,
 3. sprístupňovaním verejnosti alebo
 4. iným spôsobom verejného prenosu,
- g) výber odmeny pri ďalšom predaji originálu diela výtvarného umenia,
- h) výber primeranej odmeny za použitie predmetu ochrany,
- i) výber dodatočnej odmeny za použitie predmetu ochrany.

30. Podľa § 148 ods. 1 AZ, o udelení oprávnenia rozhoduje ministerstvo na základe písomnej žiadosti právnickej osoby so sídlom na území Slovenskej republiky (ďalej len "žiadateľ").

31. Podľa § 152 ods. 1 AZ, organizácia kolektívnej správy je oprávnená vykonávať kolektívnu správu práv podľa tohto zákona odo dňa doručenia oprávnenia.

32. Podľa § 155 ods. 1 AZ, Ministerstvo vykonáva dohľad preverovaním plnenia povinností organizácie kolektívnej správy podľa § 152 ods. 2 a 3, § 163, § 164 ods. 1 a 2, § 165 ods. 1 a 3, § 169 ods. 1, § 170 ods. 1, § 171, § 172 ods. 1, § 173 ods. 1, § 174 až 185 z vlastného podnetu, ak § 157 ods. 2 neustanovuje inak.

33. Podľa § 164 ods. 1 AZ, organizácia kolektívnej správy je povinná zastupovať za rovnakých podmienok a bez ohľadu na členstvo v organizácii kolektívnej správy každého nositeľa práv pri výkone jeho majetkových práv v písomne dohodnutom rozsahu predmetov ochrany a v odbore kolektívnej správy práv v súlade s vydaným oprávnením, ak o to nositeľ práv požiada. Organizácia kolektívnej správy môže odmietnuť zastupovanie nositeľa práv len na základe preukázaných objektívnych dôvodov, najmä ak by zastupovanie nositeľa práv bolo v rozpore s vydaným oprávnením alebo majetkové práva k predmetu zastúpenia nevznikli. Pred uzavretím dohody podľa prvej vety je organizácia kolektívnej správy povinná poskytnúť nositeľovi práv informácie o podmienkach zastupovania pri výkone kolektívnej správy práv. Organizácia kolektívnej správy je povinná začať výkon činností súvisiacich so zastupovaním od uzavretia dohody podľa prvej vety, ak nie je dohodnuté inak.

34. Podľa § 164 ods. 5 AZ, nositeľ práv zastupovaný organizáciou kolektívnej správy podľa odseku 1 je oprávnený vylúčiť písomne kolektívnu správu svojich majetkových práv ku všetkým alebo k niektorému zo svojich predmetov ochrany a v odbore kolektívnej správy práv v súlade s vydaným oprávnením organizácie kolektívnej správy, pokiaľ nejde o výkon správy práv podľa § 146. Nositeľ práv je povinný písomne informovať organizáciu kolektívnej správy o vylúčení kolektívnej správy svojich majetkových práv podľa prvej vety pred uzavretím zmluvy, ktorou udelí súhlas na použitie jeho predmetu ochrany; inak platí, že k vylúčeniu kolektívnej správy práv nedošlo a nositeľ práv je stále zastupovaný organizáciou kolektívnej správy v pôvodne dohodnutom rozsahu.

35. Podľa § 174 ods. 1 AZ, organizácia kolektívnej správy sa môže dohodnúť s inou organizáciou kolektívnej správy na spoločnom výkone kolektívnej správy práv v odboroch kolektívnej správy práv podľa oprávnení týchto organizácií kolektívnej správy a v rozsahu všetkých predmetov ochrany, ku ktorým tieto organizácie vykonávajú kolektívnu správu práv (ďalej len "dohoda o spoločnej správe"), ak § 175 neustanovuje inak.

36. Podľa § 451 ods. 1a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), (1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

37. Podľa § 456 veta prvá OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

38. Podľa § 458 ods. 1 veta prvá OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

39. Podľa § 458a OZ, ak pri porušení alebo ohrození práva duševného vlastníctva nemožno určiť bezdôvodné obohatenie inak, na určenie peňažnej náhrady sa použije primerane ustanovenie § 442a ods. 2.

40. Podľa § 442a ods. 2 OZ, pri porušení alebo ohrození práva duševného vlastníctva, ktoré môže byť predmetom licenčnej zmluvy, výška náhrady škody, ak ju nemožno určiť inak, určí sa najmenej vo výške odmeny, ktorá by za získanie takej licencie bola zvyčajná v čase neoprávneného zásahu do tohto práva; to sa primerane vzťahuje aj na práva duševného vlastníctva, ktoré môžu byť predmetom prevodu.

41. V konaní nebolo sporné, že žalobca je občianskym združením fyzických a právnických osôb, reg. č. MV SR: VVS1-900/90-3742, ktoré pôsobí na území Slovenskej republiky a vykonáva ochranu práv zastupovaných subjektov v rozsahu a na základe oprávnenia udeleného Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky na výkon kolektívnej správy práv súvisiacich s autorským právom v zmysle ustanovení Autorského zákona.

42. V konaní bolo sporným, či žalovaný vo svojej prevádzke disponuje alebo nedisponuje technickým zariadením schopným reprodukovat' autorské práva a vykonávať tak verejný prenos zaznamenaných výkonov, zvukových a audiovizuálnych záznamov tak, ako tvrdí žalobca, z ktorého dôvodu by vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie primeranej odmeny v zmysle Autorského práva v spojení s vyššie citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Žalovaný takéto tvrdenia žalobcu odmieta.

43. Podľa § 215 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

44. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

45. Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia. Teória procesného práva podmieňuje úspech účastníka konania v spore unesením dvoch bremien. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť úspech v spore a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať.

46. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania sú vyššie citované ustanovenia CSP, podľa ktorého strany sporu sú povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

47. Žalobca v sporovom konaní, ktoré sa začína podaním žaloby je povinný uviesť skutočnosti, ktoré sa opiera o právo alebo iný nárok. Podstatou uvedenej povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. Uvedená povinnosť tvrdenia je základom pre bremeno tvrdenia, ktoré spravidla zaťažuje obe protistojace procesné strany, avšak nemusí to vždy zodpovedať konkrétnemu sporu, resp. konkrétnej hmotno-právnej úprave, ktorá sa má v spore použiť. Neunesenie bremena tvrdenia vyúsťuje do procesného neúspechu tohto účastníka sporu, ktorý nedokázal formulovať tvrdenia v konkrétnych skutočnostiach, ak tieto skutočnosti boli predpokladom na použitie pravidla správania obsiahnutého v právnej norme, o ktorú sa účastník pri uplatnení alebo pri bránení práva opiera. V žalobe musí byť uvedené, o čom a na akom základe má súd v spore rozhodnúť. Uvedenému účelu slúži opis rozhodujúcich skutočností, ktoré v prípade, ak budú v konaní preukázané, povedú k záveru, že požiadavka žalobcu, vyjadrená v tzv. žalobnom petite je opodstatnená. Požiadavky na opis rozhodujúcich skutočností sú prirodzene kvalitatívne vyššie v sporovom konaní, ako v konaní nesorovom a majú väčší význam v konaní, ktoré sa začína len na návrh ako v konaní, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

48. Sporové konanie ovládané tzv. prejednávou zásadou. Uvedená zásada určuje, že tvrdenie skutočností, navrhovanie dôkazov a najmä ich preukazovanie, je zásadne vecou strán sporu. Úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu, nie na súde. Prejednávací zásada znamená, že sú to strany sporu, ktoré majú povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú a ktorých z tohto dôvodu postihuje bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno.

49. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe, ale tiež vo vyjadrení žalovaného. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového stavu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom (v spojení s dôkaznou povinnosťou) sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť (aj po ich vykonaní a vyhodnotení) ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez ohľadu na procesné

postavenie účastníka. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačne skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tej strane sporu, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazná povinnosť, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

50. Je nutné poznamenať, že žalobca v konaní nepredložil žiaden dôkaz o tvrdení skutočnosti, že vykonal v prevádzke žalovanej kontrolu a zistil prítomnosť zariadenia schopného verejného prenosu zaznamenaných výkonov, zvukových a zvukovoobrazových záznamov v roku 2019. Je síce pravdou, že Autorský zákon neupravuje postup pri kontrole a ani neukladá povinnosť oznamovania danej skutočnosti kontrolovanému subjektu či predložením nejakého záznamu tomuto kontrolovanému subjektu, avšak keďže táto skutočnosť bola v konaní spornou, žalobca sa mal zamerať na jej riadne preukázanie pod hrozbou zamietnutia žaloby pre neunesenie dôkazného bremena. Tu je potrebné konštatovať, že žalobca žiadal vo svojej replike žalovaného o predloženie zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou Slovenský ochranný zväz autorský (SOZA), eventuálne žiadal kauzálnu príslušný súd, aby zabezpečil predloženie vyššie uvedeného dôkazu do konania, t.j. zmluvy uzatvorenej medzi Žalovanou a spoločnosťou SOZA, a to za účelom preukázania existencie technického zariadenia slúžiaceho na verejný prenos zvukových a zvukovo-obrazových záznamov v prevádzke žalovaného. Žalovaná tejto požiadavke nevyhovela a túto zmluvu nepreložila. Tu je potrebné poznamenať, že k vyžiadaniu predmetnej zmluvy od spoločnosti SOZA nepristúpil ani súd, pretože to nepovažoval za účelné a hospodárne. Súd z iných konaní vedených spoločnosťou SOZA na tunajšom súde má vedomosť, že táto spoločnosť má uzatvorené tzv. licenčné zmluvy, ktorých obsahom sa však automaticky nepreukazuje prítomnosť a existencia technického zariadenia potrebného na verejný prenos zvukových a zvukovoobrazových záznamov práve v žalovanom roku. V týchto prípadoch ide o štandardnú licenčnú zmluvu bez uvedenia údajov o existencii či počte takýchto technických zariadení. Daný údaj je overiteľný a vyplýva iba zo Záznamov o kontrole, ktoré spoločnosť SOZA vykonáva, avšak takýto dôkaz žalobca nežiadal predložiť ani od žalovaného a taktiež uvedené nežiadal ani zo strany súdu. Z tohto pohľadu potom vyžiadanie zmluvy uzavretej so spoločnosťou SOZA by bolo neúčelné, nehospodárne a neprispelo by k žiadanému výsledku - preukázaniu existencie technického zariadenia schopného verejného prenosu zvukových a zvukovoobrazových záznamov v prevádzke žalovaného. Okrem iného aj prípadná existencia uzavretej zmluvy medzi spoločnosťou SOZA a žalovaným ešte nepreukazuje, že práve v roku 2019 s takýmto zariadením žalovaná v prevádzke disponovala. Zmluva uzavretá so spoločnosťou SOZA bez predloženia záznamu o reálne fyzicky vykonanej kontrole v prevádzke žalovanej v roku 2019 by bola v tomto konaní i tak irelevantná.

51. V danom prípade teda nebolo riadne preukázané, že žalovaná v žalovanom období v roku 2019 disponovala technickým zariadením, ktorým by vykonávala verejný prenos. Tvrdenia o kontrole priestorov prevádzky žalovaného v rokoch 2019, že disponuje s technickým zariadením schopným verejného prenosu zvukových a zvukovoobrazových záznamov a to ani vo forme interných záznamov žalobcu neboli v konaní predložené ani označené. Preto v konaní zostalo iba tvrdením žalobcu, že kontrolu prevádzky žalovanej vykonal, avšak nebolo preukázané, čo údajnou kontrolou bolo vlastne zistené. Žalobca tak zakladá svoj nárok na tvrdenie, ale ničím nepreukázanej okolnosti. Podľa názoru súdu pre vyhoviecie nároku žalobcu nepostačuje neurčitosť tvrdenia, že kontrola bola vykonaná, ale je potrebné predložiť taký dôkaz, ktorý bude postačovať na to, aby súd mohol konštatovať povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcom požadovanú sumu predstavujúcu primeranú odmenu podľa Autorského zákona. Dôkazné bremeno v tomto prípade zaťažovalo žalobcu, ktoré tento neunesol. Súd má za to, že žalobca nepreukázal ani vedomosť o tom, že žalovaná má uzavretú nejakú licenčnú zmluvu so spoločnosťou SOZA práve za relevantné obdobie 2019, z obsahu jeho podania - repliky daná skutočnosť bez pochybností nevyplýva. Pri posúdení uvedeného súd bral do úvahy rozhodnutie vydané na rovnakom resp. podobnom skutkovom základe napr. rozhodnutie KS PO sp. zn. 4Cob/21/2017 zo dňa 28. 11. 2017, rozhodnutie KS v KE sp. zn. 4Cob/22/2017 zo dňa 26.7.2017.

52. Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobu voči žalovanému ako nedôvodnú zamietol.

53. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP. V spore bola žalovaná úspešná v celom rozsahu a má tak nárok na náhradu preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %. O ich výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

56. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania zvažoval aj použitie ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku, ktoré hovorí, že výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

57. V citovanom ustanovení § 257 Civilného sporového poriadku je (podobne ako predtým pri § 150 O.s.p.) fixované moderačné absolučné právo súdu zmierniť dôsledky upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Je výrazom toho, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom. Záver súdu o tom, že je tu splnený predpoklad na priznanie práva na náhradu trov konania (podľa § 255 Civilného sporového poriadku), nevyklučuje, aby súd súčasne nedospel k záveru, že sú splnené aj predpoklady na aplikáciu § 257 Civilného sporového poriadku. A tak napriek úspechu vo veci súd skonštatuje, že niektorému z účastníkov konania vzniklo právo na náhradu trov konania, lenže sa mu nepriznalo, pretože bolo treba použiť § 257 Civilného sporového poriadku. K uplatneniu zmiernovacieho práva súdu môže dôjsť s prihliadnutím najmä na rôzne aspekty konkrétneho prípadu. Stáva sa tak vtedy, keď súd dôjde k záveru, že povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z rozmanitých dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami.

58. V tomto konkrétnom prípade súd nevidel dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobcu. Žalobca je subjekt, pri ktorom súd nemôže zvažovať osobné, sociálne aspekty či iné finančné aspekty. Navyiac žalobca ani netvrdil a nežiadal pri náhrade trov konania prihliadať na ustanovenie § 257 CSP. Zároveň dôvody hodné osobitného zreteľa súd nevidel ani v charaktere konania, ktoré by odôvodňovalo nepriznanie náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa ust. § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).